

Nr. 15035/2018.06.27

Către,

Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România

Stimate Domnule Președinte Marian Opreșan

Referitor la: proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru evaluarea funcționarilor publici în anul 2018, vă transmitem punctul de vedere și observațiile făcute la analizarea acestei inițiative legislative:

Proiectul de lege	Propunerea legislativă	Observații-MOTIVARE
Art. 84 Răspunderea civilă a funcționarului public se angajează: a) pentru pagubele produse cu vinovăție patrimoniului autorității sau instituției publice în care funcționează; b) pentru nerestituirea în termenul legal a sumelor ce i s-au acordat necuvenit; c) pentru daunele plătite de autoritatea sau instituția publică, în calitate de comitent, unor terțe persoane, în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.	După articolul 84 se introduce un nou articol, articolul 84 ¹ , cu următorul cuprins: „ Art. 84¹ – Dacă fapta funcționarului public este săvârșită cu intenție, răspunderea materială a funcționarului public este totală, iar în cazul săvârșirii faptei cauzatoare de prejudicii din culpa funcționarului public, răspunderea materială a acestuia se restrânge la maximum trei salarii ale acestuia, dar nu mai mult decât paguba efectivă, iar pentru o perioadă de cinci ani, nu poate depăși în total opt salarii ale acestuia. ”	Este de notorietate faptul că, în comparație cu legislația altor țări occidentale, legislația României este foarte vastă, instabilă, frecvent modificată și de multe ori redactată într-un limbaj confuz, care îngreunează aplicarea corectă a prevederilor legale astfel încât aceasta să fie conformă voinței legiuitorului. Tocmai acest caracter confuz al legislației românești, dă naștere unor interpretări diferite, mai ales în cazul persoanelor care sunt responsabile de aplicarea acestei legislații, adică în exercitarea prerogativelor de putere publică a funcționarilor publici din cadrul autorităților și instituțiilor publice și în cazul celor care efectuează controlul aplicării acestei legislații, din partea organelor de control. Aceste diferențe de

		interpretare, vrând nevrând, conduc la producerea unor pagube patrimoniului autorității, sau instituției publice în care își desfășoară activitatea funcționarul public, ceea ce este de natură să angajeze răspunderea civilă a acestuia. Această răspundere civilă însă ar trebui să se angajeze doar în condițiile în care paguba a fost produsă patrimoniului autorității sau instituției publice prin exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, similar – datorită dificultăților de interpretare și de aplicare a legislației - magistraților, care potrivit art. 52 alin. (3) din Constituția României, republicată, răspund patrimonial, doar pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare săvârșite prin exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență. Totodată, datorită diferențelor de perspectivă a celor care dau interpretarea legislației în vederea aplicării și cei investiți cu controlarea aplicării acestuia, interpretarea corectă și finală o pot da instanțele judecătorești prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, motiv pentru care propunem introducerea după prevederile art. 84 unui nou art. 84¹, care să limiteze răspunderea funcționarilor publici în cazul săvârșirii faptei cauzatoare de prejudicii din culpa funcționarului public la maximum trei salarii ale acestuia, dar nu mai mult decât paguba efectivă, iar pentru o perioadă de cinci ani, această răspundere să nu poate depăși în total opt salarii ale acestuia. Astfel răspunderea funcționarului public, va fi totală, doar în ipoteza în care fapta funcționarului public a fost săvârșită cu rea-credință sau din gravă neglijență.

Art. 85

(1) Repararea pagubelor aduse autorității sau instituției publice în situațiile prevăzute la art. 84 lit. a) și b) se dispune prin emiterea de către conducătorul autorității sau instituției publice a unui ordin sau a unei dispoziții de imputare, în termen de 30 de zile de la constatarea pagubei, sau, după caz, prin asumarea unui angajament de plată, iar în situația prevăzută la lit. c) a aceluiași articol, pe baza hotărârii judecătorești definitive și irevocabile.

(2) Împotriva ordinului sau dispoziției de imputare funcționarul public în cauză se poate adresa instanței de contencios administrativ.

Art. 85

(1) Repararea pagubelor aduse autorității sau instituției publice în situațiile prevăzute la art. 84 lit. a) și b) se dispune prin emiterea de către conducătorul autorității sau instituției publice a unui ordin sau a unei dispoziții de imputare, în termen de 30 de zile **de la data constatării pagubei printr-o hotărâre judecătorească definitivă** sau, după caz, prin asumarea unui angajament de plată, iar în situația prevăzută la lit. c) a aceluiași articol, pe baza hotărârii judecătorești definitive **pronunțate în cauza în care instituția a răspuns, în calitate de comitent.**"

Datorită diferențelor de perspectivă a celor care dau interpretarea legislației în vederea aplicării și cei investiți cu controlarea aplicării acestuia, interpretarea corectă și finală o pot da instanțele judecătorești prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, motiv pentru care propunem modificarea prevederilor art. 85 care să limiteze răspunderea funcționarilor publici în cazul săvârșirii faptei cauzatoare de prejudicii din culpa funcționarului public doar pentru ipoteza în care quantumul și existența prejudiciului a fost confirmată și printr-o hotărâre judecătorească, nu numai printr-o decizie a unui organ de control, precum este de exemplu Curtea de Conturi a României.

Pe de altă parte în prezent potrivit prevederilor art. 85 din Legea nr. 188/1999, se face o diferență între categoria de funcționari publici față de alte categorii de salariați bugetari, cum sunt angajații contractuali, care se impută fără să existe o hotărâre judecătorească, care să asigure dreptul la apărare atât din partea instituției publice cât și din partea funcționarului public imputat, caz în care considerăm că sunt încălcate drepturile de apărare în ceea ce privește prejudiciul cert, lichid și exigibil, caz în care considerăm că fără existența unei hotărâri judecătorești definitive nu putem vorbi de un titlu executoriu, mai ales că instituția publică nu se asimilează cu o instituție care desfășoară activitate jurisdicțională.

Astfel art. 169 alin (2) din Codul Muncii prevede ca reținerile cu titlu de daune cauzate angajatorului nu pot fi efectuate decât dacă datoria salariatului este scadentă, lichidă și exigibilă și a fost constatată ca atare printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă. Totodată același act normativ la alin. (4) al art. 254 prevede ca, contravaloarea pagubei recuperate prin acordul

		părților, nu poate fi mai mare decât echivalentul a 5 salarii minime brute pe economie, iar imputarea salariatului se poate face numai după ce există hotărâre judecătorească, care constituie titlu executoriu, împrejurare în care Legea nr. 188/1999 nu asigură în mod inechivoc aplicarea legii în mod echitabil ambelor categorii de salariați.

Cu stimă,

Borboly Csaba

Miercurea Ciuc, 25 iunie 2018.